

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 26.- Sant Brauli, bisbe.

21h: SOLEMNE VETLLA PASQUAL.-Joan Font i Montserrat Mèlich / Família Raventós Margarit / Lluís Bosch i Francisca, Plàcid Tres i Dolores / Antonio Mèrida Briones.

Diumenge dia 27.- PASQUA DE RESURRECCIÓ.

9h.- Concepció Ferrés.

12h.- Isidre Prats / Eleuteri Termes i Sebastià Serra.

18h.- NO HI HA MISSA.

11h matí a Sant Roc.- Missa. Per la Feligresia.

DILLUNS DE PASQUA dia 28.- Sant Sixt III, papa.

Vespre, 20 h.- Josep i Vicenta. Pilar Girona (4rt. Aniv.).

Dimarts dia29.- Sant Ciril, diaca i màrtir.

Matí.-Missa.

Vespre.-Francesc Ribas Badosa i Assumpció Aymerich Poch.

Dimecres dia30.-Sant Quirí, màrtir.

Matí.-Missa.

Vespre.- Vicenç Julià Boltà.

Dijous dia31.- SantBenjamí, diaca i màrtir.

Matí.- Pels difunts que ningú no recorda.

Vespre.-Joaquim Comakmala Boltà i Jaume Comamala Amigó.

Divendres dia1.-Sant Venanci, bisbe i màrtir.

Matí.- Missa.

Vespre.- Enric Perals Aymerich.

Dissabte dia2.- Sant Francesc de Pàola, ermità, fund.

Matí.-No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Joaqim Boada Llinàs / Francesc Esteve iesposa Lola.

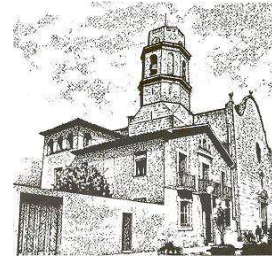
Diumenge dia3.-II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA.

9h.- Difunts família Aragall

12h.- Agustí Castells i Montserrat Roca / Jaume Mompert i Víctor Hernando

18h.- Joan Rusinés Pi. Difunts família Torredemer Roig / Joan Saperas i esposa Benita / Miquel Via i esposa Dolors.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6 Telf. 93 656 02 01

08620 Sant Vicenç dels Horts

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

www.vidaparroquial.cat santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

f: Parròquia Sant Vicenç, màrtir

DIUMENGE DE RESURRECCIÓ 27 DE MARÇ DE 2016. N. 13

BONA PASQUA!

Escric aquestes ratlles al vespre del Divendres Sant, quan la processó ja s'ha acabat, encara amb gent dintre l'església que s'acomiada, contenta d'haver pogut participar, un any més, en els diversos actes d'aquest meu primer Divendres Sant a Sant Vicenç.

Jo també estic content i fortament impactat. Content per una Setmana Santa tan participada, tan viscuda. Des del Diumenge de Rams fins el dia d'avui. I impactat per allò d'específic que té la Setmana Santa a Sant Vicenç: l'auto sacramental i la Processó. Tots dos actes ens parlen de les arrels cristianes de casa nostra, conservades fins el dia d'avui.

Això té mèrit. Veig gent diversa i edats diverses. M'alegra veure la participació de molts joves, els nens que ja comencen tocant timbals i els grans que de petits ja hi participaven. Darrere aquests actes, molta gent fent-los possible: tècnics de so, de llum, etc. etc. Els dos actes són

anunci d'Evangelí i catequesi feta imatge. La processó, sense paraules, parla per ella mateixa. El silenci en tot el recorregut fa que la imatge tingui més força: mostra, sense paraules, el drama de la passió tenint dos protagonistes principalment: Crist sofrent amb Maria que l'acompanya i el poble que repon amb la penitència. L'auto sacramental té l'encert de donar vida i actualitat un text antic que és una reflexió sobre la gran tragèdia de la Passió i Mort de Jesucrist. I ho fa amb una gran dignitat, tant musical com en plasticitat.

Jo ja sé que la fe no és qüestió d'un dia, ni d'una desfilada, ni d'una representació teatral, però cada persona és un món i una història, i Déu té molts camins i es val de mil coses per tocar el cor de les persones. I darrere aquests actes hi ha un gruix de relacions humanes, de molts moments compartits, d'amistat i companyerisme, molt importants en els temps que corren. I aquest caliu ja té gust d'Evangelí!

En aquests nit de Pasqua, hem proclamat: *"Oh nit benaurada en què l'home retroba Déu!"*.

De moltes maneres en aquests dies sants el millor que ens ha pogut passar és que ens hàgim trobat amb Déu—artistes, participants, espectadors, fidels— i, amb Ell, també més amb els germans. Amb motiu de la Pasqua es dona un gran retrobament, potser acompanyat per un retrobament amb un mateix, i també amb els altres... però a la font, a l'origen, hi ha el retrobament de l'home amb Déu...

És el gran do de la Pasqua! L'home moridor, fràgil, plorós i mig aplastat per les creus de la vida es troba amb Jesús que també porta la creu, la venç i ens ajuda a portar la nostra. El Crist vivent surt del sepulcre i ens diu: "Desperta't, tu que dorms, aixeca't d'entre els morts, i jo t'il·luminaré".

Aquesta és la Pasqua que desitjo per a mi i per a tots vosaltres!

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

■ **DILLUNS DE PASQUA: MISSA A LES 8 DEL VESPRE.**

■ **10 D'ABRIL: 74 JORNADA DE GERMANOR DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES Tindrà lloc a Sant Andreu de Llavaneres**

Els qui de Sant Vicenç vulguin participar-hi caldrà que s'inscriguin a la parròquia a través del grup de Frater i de l'Hospitalitat. El preu del dinar ÉS DE 26 euros.

FELICITAT PASQUAL

Fa molts anys que faig un escrit en el full parroquial i cada any m'adono d'un fet que em resulta sorprenent. Em costa molt més fer un escrit pel diumenge de Pasqua que cinc escrits pels diumenges de Quaresma. És que és més fàcil parlar del dolor que de l'alegria? És que a l'Església disposem de més discursos sobre el patiment que sobre la felicitat? De fet, tant a la litúrgia com al folklore parem més atenció a la passió i a la mort que no pas a la resurrecció. Potser ens ho hauríem de fer mirar.

Fa dos dies, mentre donava voltes al tema, vaig llegir els resultats d'un estudi sobre la distribució de la felicitat. Resulta que Finlàndia és el país més feliç del continent. De seguida em van venir al cap els resultats d'un altre estudi, aquell que diu que a Finlàndia hi ha un dels índexs de suïcidis més alts del món, molt superior a la mitjana europea. Resulta sorprenent que en el país més feliç d'Europa hi hagi molts més suïcidis que a la mitjana europea. I he pogut comprovar que aquesta paradoxa es dona a altres països amb un índex alt de felicitat. També hi ha més suïcidis que a la mitjana. El fenomen és complex i les raons ben diverses. Potser és allò que els extrems es toquen. O allò que la felicitat depèn menys de les coses que et passen que de la manera com te les prens. En qualsevol cas, una interpretació evangèlica del problema em fa pensar que la felicitat i el dolor són les dues cares d'una mateixa moneda. L'una no es pot entendre sense l'altra. Com a cristians podem dedicar un temps litúrgic (la Quaresma) a viure més intensament l'experiència del patiment i un altre (la Pasqua) a fer més explícita l'experiència de la joia, però en el temps de Quaresma hauríem de ser conscients que el dolor no té mai la paraula definitiva, i en el temps de Pasqua hauríem de recordar que la joia es guanya necessàriament amb el dolor. **Joan Ferrés i Prats**